

Den ideella föreningen omkring Galleri 19 i Gällivare arbetar outtröttligt vidare med sin folkbildande konstverksamhet. I samarrangemang med jazzklubben, som spelade på vernissagen förra onsdagen, visar man just nu bilder av västkustkonstnären Bengt Andersson. Det är en av de bättre utställningarna som visats under galleriets treåriga historia. Utställaren Bengt Andersson som förutom penslar även hanterar jazzmunspel gav extra sväng åt invigningen.

Som vanligt var det knökfullt, vilket visar på behovet av kulturella mötesplatser. Det är en för norrbottniskt konstliv intressant målare som möter gällivarepubliken. Han är den första utsocknes som gästar galleriet, men hans bildspråk knyter så an till våra inhemska landskapstraditioner att man kunde tro att han är infödd. Färgskalan är visserligen den sydsvenska gråmålares, men penselföring och ansatsen andas naturlyriskt norrlandsmåleri. Motivvärlden utgörs företrädesvis av landskap, några från Spanien, andra från Danmark men de flesta från västkusten. Männe från Råssbyn där han är bosatt. I utställningen, som omfattar 29 målningar ingår även några stillebenbilder och ett självporträtt.

Målningen *Purjolök och äpplen* har dock inte samma flyhänta penselföring som landskapsbilderna. Här refererar Andersson till klassisk modernism, nämligen många av Cezannes stilleben. Ur en målning av solrosor har ett annat motiv vuxit fram. Motivet blir bara en förevändning att måla, det intressanta är spelet mellan färg, duk och konstnärlig vilja. I målningen *De gamla träden* möter vi nordisk naturlyrisk landskapstradition när den är som bäst. En djup känd känsla för landskapets morfologi, fylld av poetiska undertexter. I tider av uppgivenhet, utflyttning och pessimism utgör kulturen en positiv motkraft. Den kan förutom att ge tröst och skapa identitet även göra det trevligare och intressantare att bo på en plats där det händer något! En självklarhet som de flesta utom vissa politiker tycks inse. Galleri 19 och dess verksamhet är kulturpolitik i praktiken och en motståndsakt i vardagen. Mot alla odds i ett inland som dräneras på folk och råvaror vägrar man att släcka lyset. I stället bjuder man på jazzmusik och god konst och folket strömmar till.

Bertil Sundstedt